

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Tiercé Ladbroke SA (C-231/07), Derby SA (C-232/07) przeciwko Belgii

Strona pozwana: Państwo Belgijskie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) — Wykładnia art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Zwolnienia transakcji, włączywszy w to pośrednictwo, dotyczących depozytu i płatności — Zakłady, loterie i inne rodzaje gier hazardowych lub pieniężnych — Usługi świadczone przez buralistes zobowiązanych do przyjmowania zakładów na rachunek dających zlecenie i wypłaty ewentualnych wygranych na rzecz zakładających się — Możliwość objęcia zwolnieniem przewidzianym w art. 13 część B lit. d) pkt 3

Sentencja

Pojęcia „transakcje, w tym pośrednictwo, dotyczące depozytu i płatności”, zastosowane w art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, powinny być interpretowane w ten sposób, że nie obejmują one świadczenia usług przez przedstawiciela działającego na rachunek mocodawcy wykonującego działalność z zakresu przyjmowania zakładów dotyczących wyścigów konnych i innych wydarzeń sportowych, polegające na tym, iż przedstawiciel przyjmuje zakłady w imieniu dającego zlecenie, rejestruje zakład, potwierdza jego przyjęcie poprzez wydanie klientowi biletu, zbiera pieniądze, wypłaca wygrane, ponosi wyłączną odpowiedzialność vis-à-vis dającego zlecenie za zarządzenie zebranymi pieniędzmi i ewentualną kradzież lub utratę pieniędzy, w zamian za co przedstawiciel ten otrzymuje wynagrodzenie w postaci prowizji od dającego zlecenie.

(¹) Dz.U. C 170 z 21.7.2007.

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2008 r. — Hervé Raulin przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-454/07)

(2008/C 183/12)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Hervé Raulin (Przedstawiciele: adwokat C. Vaucois)

Strona pozwana: Republika Francuska

Postanowieniem z dnia 16 maja 2008 r. Trybunał (piąta izba) stwierdził, że jest oczywiście niewłaściwy do rozpoznania skargi i obciążył H. Raulina jego własnymi kosztami.

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2008 r. — Sandra Raulin przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-49/08)

(2008/C 183/13)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sandra Raulin (Przedstawiciel: adwokat C. Vaucois)

Strona pozwana: Republika Francuska

Postanowieniem z dnia 16 maja 2008 r. Trybunał (piąta izba) stwierdził, że jest oczywiście niewłaściwy do rozpoznania skargi i obciążył S. Raulin jej własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság (Węgry) w dniu 2 kwietnia 2008 r. — Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt. przeciwko Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

(Sprawa C-132/08)

(2008/C 183/14)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt.

Strona pozwana: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1999/5/WE ⁽¹⁾ dotyczący swobodnego przepływu urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych (zwanymi dalej „urządzeniami”) można interpretować w ten sposób, że nie wolno nakładać innych, wykraczających poza przepisy wskazanego artykułu obowiązków w zakresie sprzedaży urządzeń podlegających tej dyrektywie, opatrzonych oznakowaniem CE przez producenta mającego siedzibę w innym państwie członkowskim?
- 2) Czy przepisy art. 2 lit. e) i f) dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, z punktu widzenia obowiązków w zakresie sprzedaży można interpretować w ten sposób, że za producenta może być również uznany podmiot sprzedający urządzenia w jednym z państw członkowskich (który nie brał udziału w procesie ich wytwarzania), którego siedziba nie znajduje się w tym samym państwie członkowskim, co siedziba producenta?
- 3) Czy przepisy art. 2 lit. e) pkt i), ii) i iii) i art. 2 lit. f) dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady można interpretować w ten sposób, że dystrybutor (który nie jest tożsamy z producentem) urządzeń produkowanych w innym państwie członkowskim może być zobowiązany do wystawienia deklaracji zgodności zawierającej dane techniczne tych urządzeń?
- 4) Czy przepisy art. 2 lit. e) pkt i), ii) i iii) i art. 2 lit. f) dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady można interpretować w ten sposób, że podmiot zajmujący się wyłącznie sprzedażą określonych urządzeń w państwie członkowskim, na którego terytorium ma siedzibę, może być jednocześnie uznany za producenta tych urządzeń, jeżeli jego działalność w charakterze dystrybutora nie ma wpływu na cechy urządzeń dotyczące bezpieczeństwa?
- 5) Czy art. 2 lit. f) dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady można interpretować w ten sposób, że dystrybutorowi, którego definicję ten przepis zawiera, można stawiać wymagania, które zgodnie z tą dyrektywą można stawiać jedynie producentowi, o którym mowa w art. 2 lit. e), np. wymóg wystawienia deklaracji zgodności dotyczącej warunków technicznych?
- 6) Czy art. 30 ([dawniej] art. 36) Traktatu Rzymskiego i tzw. wymogi nadrzędne (mandatory requirements) mogą stanowić podstawę wyjątku w stosowaniu formuły Dassonville, przy jednoczesnym uwzględnieniu zasad równoważności (principle of equivalence) i wzajemnego uznawania (mutual recognition)?
- 7) Czy art. 30 ([dawniej] art. 36) Traktatu Rzymskiego można interpretować w ten sposób, że handlu i przywozu towarów w tranzycie nie wolno ograniczać z żadnego powodu innego, niż względy określone w tym postanowieniu?
- 8) Czy oznakowanie CE spełnia wymogi zasad równoważności i wzajemnego uznawania, lub wymogi ustanowione w art. 30 ([dawniej] art. 36) Traktatu Rzymskiego?
- 9) Czy oznakowanie CE można interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie nie mogą stosować w żadnym razie innych norm technicznych lub norm jakości w odniesieniu do urządzeń opatrzonych tym oznakowaniem?
- 10) Czy przepisy art. 6 ust. 1 i art. 8 ust. 2 zdanie drugie dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady można interpretować w ten sposób, że można uznać, iż w zakresie sprzedaży towarów, na producencie i dystrybutorze, w razie gdy producent nie sprzedaje wyrobów, ciążyą takie same obowiązki?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (Dz.U. L 91, str. 10).

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. L 11, str. 4).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Węgry) w dniu 7 kwietnia 2008 r. — VB Pénzügyi Lízing Zrt. przeciwko Ferencowi Schneiderowi

(Sprawa C-137/08)

(2008/C 183/15)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: VB Pénzügyi Lízing Zrt.

Strona pozwana: Ferenc Schneider

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ochrona konsumentów gwarantowana w dyrektywie Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾ wymaga, by — niezależnie od rodzaju postępowania oraz jego kontradyktoryjności lub braku kontradyktoryjności — sąd krajowy w ramach kontroli swojej własnej właściwości ocenił z urzędu, nawet w braku stosownego wniosku, czy przedłożona mu klauzula umowna ma nieuczciwy charakter?